

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ δρ. 8,—

Ἐτησίᾳ φρ. 10,—

Ἐξάμηνος 4,50

Ἐξάμηνος 5,50

Τρίμηνος 2,50

Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 11 Φεβρουαρίου 1912

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 11

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Ἦρχισαν νάναμετροῦν τὰς δυνάμεις των καὶ ἡσθάνοντο ἑαυτοὺς ἱκανοὺς διὰ μεγάλα πράγματα.

Διὰ τοῦτο, ὅταν ἡ ζωὴ των ἐπανήλθεν εἰς τὴν συνήθη της τροχίαν, ὅταν ἐτελείωσαν καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ φθινοπώρου, ὁ Πέτρος εἶπεν, ὅτι ἦτο καιρὸς νάναχωρήσῃ.

Ἡ Καμίλλη δὲν ἔκλειε πλέον.

Εἶχε γίνῃ σωστὴ γυναῖκα, προπάντων ἀφότου, διὰ τέσσαρας ἡμέρας, ἐξέτέλεσε καθήκοντα οἰκοδομοποιήσεως, ἐχούσης νὰ περιποιηθῇ δεκαοκτὼ πρόσωπα.

Ἐλθισμένοι τα δεκαπεντέμισυ χρόνια της καὶ εὐχαρίστως θὰ ἐφοροῦσε μακρὰ φουστάνια, διὰ νὰ δειχθῇ τὸν σοβαρὸν της χαρακτῆρα.

Ὁ Πέτρος, εὐτυχὴς διὰ τὸ θάρρος της καὶ συμμεριζόμενος ἄλλως τε τὰ αἰσθήματά της, τῇ ἀνεκκίνου τὰ σγέδιά του καὶ τα συνεζήτουν μαζί.

— Δὲν θὰ πάρω μαζί μου χρήματα, τῆς ἔλεγε· θὰ βγάλω τὰ ἐξόδα τοῦ ταξιδιοῦ μου ἐργαζόμενος.

— Ἄ, ὄχι, Πέτρε! πάρε ὅ,τι θὰ σοῦ χρειασθῇ διὰ τὸ ταξίδι καὶ διὰ τὰς ἐρεῦνας σου. Εἴμεθα πλούσιοι. Ὅχι μόνον δὲν ἡγγίσσαμεν τὰ χρήματα τοῦ κ. Λαλουέτ, ἀλλὰ ἔχομεν εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον καὶ τέσσερες χιλιάδες. Σὲ παρακαλῶ, πάρε τὰ μισά.

— Ὅχι, ὄχι, Καμίλλη, δὲν θέλω! Θὰ πάρω μόνον διακόσια φράγκα καὶ τὸ πιστόλι μου. Τίποτε ἄλλο. Ἄν μ' ἔκλεπταν, ἂν ἔχανα αὐτὸ τὸ ποσόν, θὰ ἐλυπούμην φοβερά. Πρέπει νὰ ἔχετε χρήματα φυλαγμένα διὰ

κάθε ἐνδεχόμενον. Φαντάσου ἂν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπανεέλθωμεν ποτὲ οὔτε ὁ μπαμπᾶς, οὔτε ἐγώ!..

— ὦ, Πέτρε, τί λές!.. ἀνέκραξεν ἡ Καμίλλη μὲ λυγμοὺς, τοὺς ὁποίους δὲν ἤμπόρεσε νὰ κρατήσῃ. (*) Νὰ μὴν ἐπανελθετε καὶ οἱ δύο; Δὲν θὰ μᾶς ἔμενε τότε παρὰ νάποθάνωμεν, ἡ μαμμὰ καὶ ἐγώ!

— Τὸ εἶπα, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω, ἀδελφούλα μου, εἶπεν ὁ Πέτρος ἐναγκαλιζόμενος τὴν Καμίλλη. Ὅπωςδὴ ποτε, καλλίτερα εἶνε νὰ μοῦ στείλῃς χρήματα διὰ τοῦ κ. Λαλουέτ, ἂν λάβω ἀνάγκην, παρὰ νὰ παρῶ μαζί μου, μὲ κίνδυνον νὰ τὰ χάσω καθ' ὁδόν.

— Τί θὰ πῇ ἡ μαμμὰ ὅταν θὰ μάθῃ πῶς θὰ φύγῃς! εἶπεν ἡ νεάνις.

— Καλλίτερα νὰ μὴ τὸ μάθῃ. Πηγαίνομε καθεπρῶτὴ καὶ κάθε βράδυ καὶ τὴν φιλοῦμε εἰς τὴν σκοτεινὴν της κάμαρα. Δὲν ἀνοίγει πιά καθόλου τὰ μάτια. Θὰ τὴν φιλήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς δύο φορές καὶ ἔτσι δὲν θὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἀπουσίαν μου, ἀφοῦ ἄλλως τε σὺ μόνη τὴν περιποιεῖσαι.

— Ὅστε νὰ μὴ τῆς ποῦμε τίποτε;

— Εἶνε τὸ φρονιμώτερο.

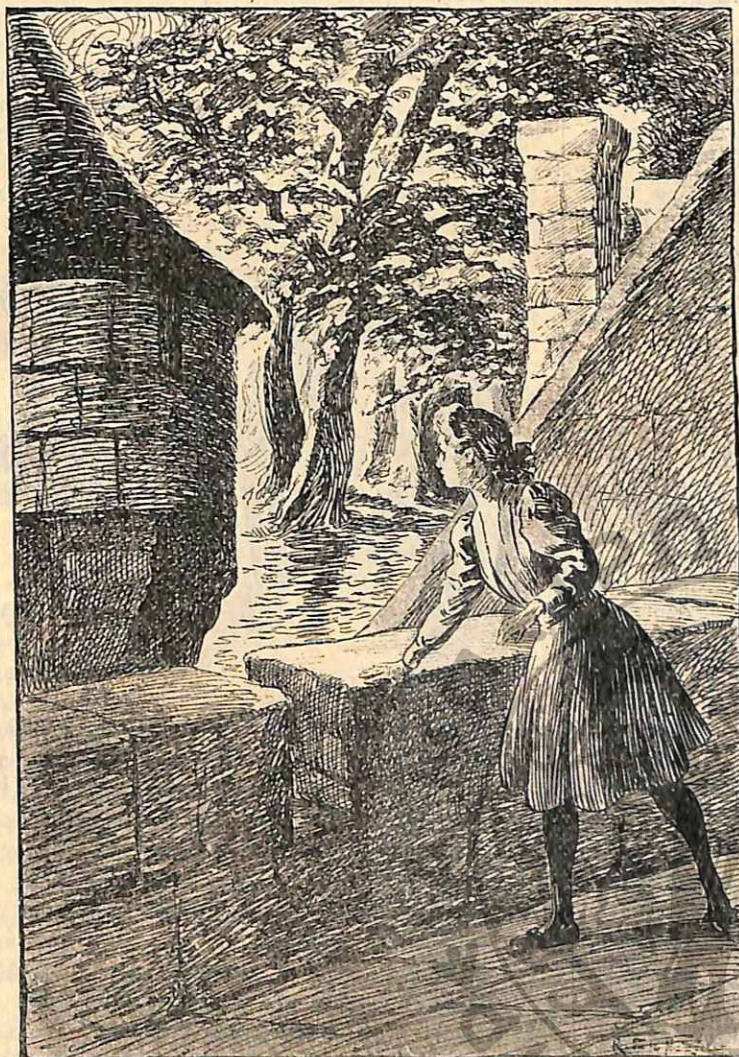
— Καλά. Καὶ πότε φεύγεις;

— Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας. Πρέπει νὰ ἰδῶ ἑλὺς ἐκείνους, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχομεν δόσοληψίας, διὰ νὰ τοὺς πῶ νὰ συνεννοῶνται μαζί σου, διότι θὰ λείψω τρεῖς μῆνες.

— Τρεῖς μῆνες . . . μόνον; ἠρώτησεν ἡ Καμίλλη συγκακινημένη.

— Ἐνα μῆνα νὰ πάγω, ἕνα νὰ γυρίσω, ἕνα νὰ βρῶ τὸν μπαμπᾶ, τὸ ὅλον τρεῖς.

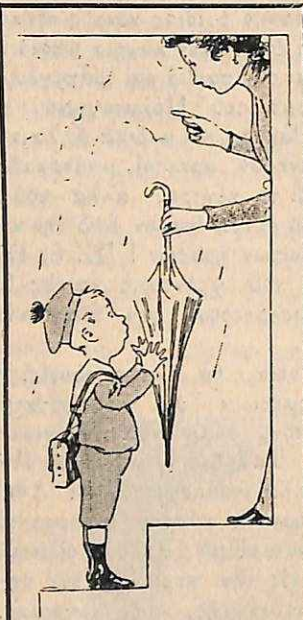
Ἡ νεάνις δὲν ἀπήντησε πλέον· ἔκυψε τὴν

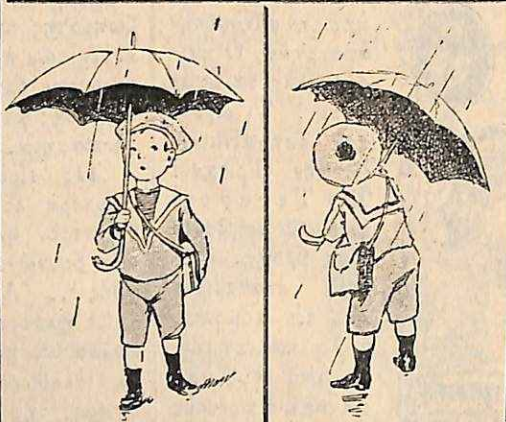
«Ὁλόκληρον τὸ μέρος τοῦ πάρκου, τὸ ἐκτεινόμενον ἔμπροσθεν τοῦ πύργου ἐπυρπολεῖτο...» (Σελ. 91, στ. γ'.)

(*) Ἰδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου σελ. 84.

130^{ος} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗ: ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΤΟΥΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

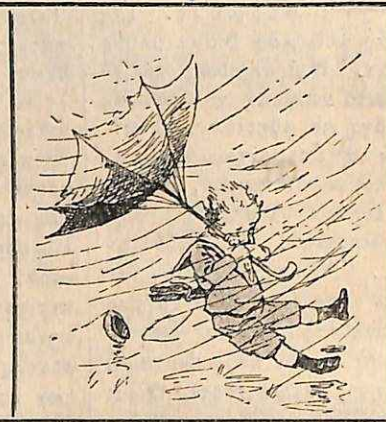
1.—Τὸ Διήγημα, τὸ ὁποῖον θὰ γραφῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰκόνων τούτων, —δηλαδή θὰ διηγῇται με λόγια τὴν φαιδρὰν ἱστορίαν ποὺ διηγούνται ἀφ' ὧν αἱ εἰκόνες, —δὲν πρέπει νὰ ὑπερβάλῃ τὰς 850 λέξεις. Τὰ ἑκτενέστερα θάποκλεισθοῦν ἀμειλικτως.

2.—Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ εἶνε πολὺ καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα, νὰ φέρουν μετὰ τὸν τίτλον τοῦ Διηγῆματος τὴν σημείωσιν «Διὰ τὸν 130ὸν Διαγωνισμόν» καὶ κάτωθεν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον (ἂν ἔχῃ) τοῦ διαγωνιζομένου.

3.—Εἰς τὸν Διαγωνισμόν τοῦτον δικαιούνται νὰ λάβουν μέρος δωρεάν μὲν ὅλοι ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1912, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ λεπτῶν 10 εἰς γραμματὸσήμιον οἱ ἄνευ ψευδωνύμου συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέλφια των, καὶ λεπτῶν 30 οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

4.—Ἡ γλῶσσα πρέπει νὰ εἶνε ἡ συνήθης ἀπλῇ, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ἡ Διάπλασις. Διήγημα γραμμένον εἰς σχολαστικὴν ὑπερκαθαρεύουσάν ἢ εἰς χυδαίους ὑπερδημιωτικὴν δὲν εἰσπορεῖ νὰ βραβευθῇ.

5.—Βραβεῖα θάπονεμηθοῦν τὰ ὠριμένα δι' ὅλους τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς ("Ἰδε Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. σ', 2, α', β' γ') τὸ δὲ βραβευθόμενον διήγημα θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλαιν», μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ συγγραφέως, ἂν στείλῃ φωτογραφίαν του.

6.—Διήγηματα διὰ τὸν παρόντα Διαγωνισμόν εἶνε δεκτὰ μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. τὸ βραδύτερον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΟΔΥΝΗ

Ἡ Ὁδύνη ἦτο ἓνα κοριτσάκι ὥραϊον καὶ χαριτωμένον, μὲ μαῦρα μαλλιά, τὰ ὅποια ἐπλαισίωναν τὸ ὄχρον τῆς πρόσωπον. Τὰ λεπτὰ τῆς χεῖλι ἦσαν σχεδὸν πάντοτε κλειστά, τὰ δὲ μαῦρά τῆς μάτια ἀνεῖχον τὴν πένθιμον μελαγχολίαν, ὥστε κανεὶς δὲν ἤμπορεῖτο νὰ τὰ ἰδῇ χωρὶς νὰ κλαύσῃ.

Τὸ δυστυχὲς παιδίον δὲν εἶχε σπίτι καὶ ἐπλανᾶτο ἀπὸ τόπον εἰς τόπον χωρὶς ν' ἀναπαύεται διόλου. Πότε κοινοῦσεν εἰς τὰς καλύβας τῶν πτωχῶν, πότε εἰς τὰ μέγαρά τῶν πλουσίων. Ἦτο τόσο ἡσυχὴ καὶ μελαγχολικὴ, ὥστε ὅλοι τὴν ἐδέχοντο προθύμως, ἀλλὰ, περίεργον πρᾶγμα! ὅποιος τὴν ἐκύτταζε, προσεβάλλετο ὑπὸ φοβερᾶς δυστυχίας. Ὁ ἕνας ἔχανε τὸ μονακρὶνὸν τοῦ παιδίου, ὁ ἄλλος τὴν τιμὴν τοῦ ἡλόκληρον τὴν περιουσίαν του, τρίτος πάλιν κατεδίω-

κετο ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐλθρῶν του. Γονεῖς ἔδλεπαν τὰ τέκνα των νὰ γίνωνται τόσοι κακὰ, ὥστε ἡ κόμη των ἐλευκαίνετο πρόωρος. Ἡ διχόνοια εἰσέδωε μετὰ τῶν συζύγων, ἡ φοβερὰ ἀσθένεια ἐπληρτε κάποιον ἀπὸ τὴν οἰογένειαν καὶ τὸν κατέτρυχεν ἐπὶ ἑτῇ ὀδύνη. Οἱ ἄνθρωποι, ἀπορούντες πῶθεν προήρχετο τὴν δυστυχίαν, παρετήρουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἐκπληρταί, καὶ δὲν ἐγνώριζαν ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀνοίγαν τὴν θύραν των εἰς τὴν Ὁδύνην τὴν ἡσυχὴν καὶ ὠχρὰν, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὴν ἐκαλοῦσαν εἰς τὸ τραπέζι των.

Τὸ δυστυχισμένον παιδί ἐπανήρχετο ἐνίοτε εἰς τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὅποια εἶχεν ἤδη περάσῃ, καὶ ἐμάνθανε οὔτα φοβερὰ δῶρα διανοίραζε. Τότε ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀπέφευγε νὰ ἐπισκέπτεται τὰς ἰδίας οἰκίας. Ἀλλὰ μερικοὶ ἄνθρωποι τῆς εἶχαν γίνῃ τὴν προσφιλεῖς, ὥστε τὴν κατέτρωγε ἡ ἐπιθυμία νὰ τοὺς ἐπανίδῃ καὶ

δὲν ἀντιλαμβάνετο πάντοτε, ὅτι τοὺς ἐπεσκέπτετο πάρα πολὺ συχνά. Τότε θλίψις μετὰ τὴν θλίψιν ἐπέπιπτεν ἐπ' αὐτῶν, ἕως ὅτου τὸ μελαγχολικὸν παιδί ἀνελάμβανε τὴν ταξιδιωτικὴν του ράβδον καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτα μὲ καρδίαν βαρυαλγῇ καὶ μάτια βουρκωμένα. Ἐπρωχῶρει βραδέως, ἡσυχᾶ, χωρὶς ποτέ τῆς νὰ βιάζεται, καὶ ἐντούτοις ἐπροχῶρει ταχύτερον καὶ τῶν ὁρμητικῶν χειμάρρων τῶν ὄρεων, ταχύτερον καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀνέμων. Οὕτως ἐπεσκέπτετο ὅλον τὸν κόσμον. Τὸ φοβερώτερον ἦτο ὅταν ἔδλεπε παιδιὰ, καὶ ἀνεμὶγνύετο μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ δυστυχισμένα μικρὰ προσεβάλλοντο ὑπὸ μακροχρονίου ἀσθενείας, ἢ ἔμεναν ὀρφανὰ, καὶ τὰ ὥραϊα των προσωπάκια ἐγίνοντο ὠχρὰ καὶ ἰσχνὰ ὡσὰν τὸ πρόσωπον τῆς Ὁδύνης, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των σκοτεινοὶ καὶ μελαγχολικοὶ ὡσὰν τοὺς ἰδικούς της. Ὅταν τὸ ἔδλεπεν αὐτὰ, ἡ Ὁδύνη ἔκλαιε πικρά,

καὶ διὰ πολὺν καιρὸν δὲν ἐκύτταζε πλέον κανὲν παιδίον, ἀπέστρεφε μάλιστα τὴν κεφαλὴν ὡς αἰς τὰ διέκρινε τυχαίως νὰ παίζον.

Μίαν ἡμέραν κατεκλιθὴ κάτω ἀπὸ μίαν μηλέαν καὶ εἶδε τὰ μεγάλα μῆλα, τὰ ὅποια εἶχαν τόσοι ὥραϊον κόκκινον χρῶμα, ὥστε ἐγέμιζαν χορὰν ὅποιον τὰ ἔβλεπεν.

—«ὦ, ἀγαπητῇ μου μηλιά, ἐφώναζεν ἡ Ὁδύνη, δόσε εἰς τὰ μάγουλά μου ἓνα τέτοιο ὥραϊον κόκκινον χρῶμα! ἴσως τότε οἱ ἄνθρωποι μὲ κυττάξουν μὲ μεγαλειτέραν εὐχαρίστησιν».

—«ὦχι, εἶπεν ἡ μηλέα» ἂν εἶχες τέτοια ὥραϊα κόκκινα μάγουλα, τότε δὲν θὰ σὲ ἐδέχοντο καὶ δὲν θὰ σὲ ἐφιλοξενούσαν μὲ τόσοι συμπάθειαν.

Μελαγχολικὴ ἡ Ὁδύνη ἐσκήωθη καὶ ἀπεμακρύνθη. Μετ' ὀλίγον ἐφθασε εἰς ἓνα κῆπον, πλησίον ποταμοῦ. Τὰ πτηνὰ ἐκλαδοῦσαν ἐκεῖ τόσοι γλυκά, ὥστε ἐσκόρπιζαν τὴν χαρὰν εἰς ὅλας τὰς καρδίας.

—«ὦ σεῖς, ἀγαπητὰ μου πουλάκια,

ἐφώναζεν ἡ Ὁδύνη, δόστε καὶ εἰς ἐμὲ τὸ θελητικόν σας τραγοῦδι, διὰ νὰ χαρπασιῶ τοὺς ἀνθρώπους!»

—«ὦχι, ἀγαπητὸ παιδί, ἀπήντησαν τὰ πτηνὰ, εἰς δὲν ἐδάδιζες τόσοι ἄθωρῶς, εἰς δὲν ἐπροχῶρεις τόσοι σιωπηλά, οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ σὲ ἐλησμόνουν καὶ θὰ ἡσθάνοντο ἐπὶ εἶσαι ἡ Ὁδύνη, ἡ ὁποία φέρει τὰς θλίψεις.»

Ἐφυγε καὶ πάλιν ἡ Ὁδύνη καὶ ἐφθασεν εἰς πυκνὸν δάσος. Πόσον ὥραϊα εὐωδίαζεν ἐκεῖ, πόσον ἀπαλὴ ἦτο ἡ παχέια χλόη ὑπὸ τὰ δένδρα! Ἐδῶ κ' ἐκεῖ αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου εἰσχωροῦσαν διὰ μέσου τοῦ ψιθυρίζοντος φυλλώματος τῶν δένδρων, καὶ τρέμουσαι ἐχώρευον ἐπὶ τῆς χλόης. Ἦτο θαυμάσια.

«Ἐδῶ, ἐσυλλογίσθη εἰμπαρῶ νὰ μείνω ἡσυχῇ, χωρὶς νὰ ἐξέω θλίψεις εἰς κανένα. Ἐδῶ εἰμπαρῶ νὰ ἀναπαυθῶ ὅσον θέλω, διότι κανεὶς δὲν θὰ μὲ ἰδῇ, διὰ νάρρωσίνην καὶ νὰ πάθῃ».

Αἶφνης μία ἀκτίς τοῦ ἡλίου ὠλί-

σθησε διὰ μέσου τοῦ φυλλώματος, εἶδε τοὺς θαυμασίως ὥραϊους ἀλλὰ σκοτεινοὺς ὀφθαλμούς, ἐπὶ δὲ ἤσθησε εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐφώτισε καὶ εἰσέδωκε μέχρι τῆς καρδίας τῆς Ὁδύνης. Καὶ ὅλον τὸ δάσος εἶδε τὴν θαυμαστὴν λάμψιν τοῦ λεπτοῦ παιδικοῦ προσώπου καὶ ἀντήχησεν ἀπὸ ἐπιφωνήματα χαρᾶς καὶ θαυμασμοῦ. Ἡ Ὁδύνη δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ἐγίνεν ὥραιότερα, ἀλλ' ἡσθάνθη ὅτι ἡ ἡλικία αὐτῆς ἐθερμάνει καὶ ἐγέμιζε χαρὸν τὴν καρδίαν της.

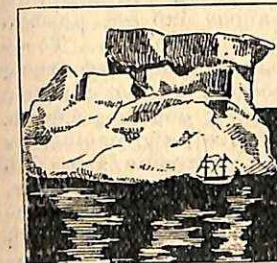
—«ὦ ἀγαπητὸ μου δάσος, ἐφώναζε, χάρισέ μου μίαν μόνον ἀπὸ τὰς χιλίας σου ἀκτίνας καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχής».

Τότε αἰγνης νεκρικῇ σιωπῇ ἐπεκράτησεν εἰς τὸ δάσος· τὰ δένδρα ἐκυττάχθησαν μελαγχολικά, ἡ ἀκτίς ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Ὁδύνης, ἐτήθησεν ἐπάνω εἰς μίαν λαμπυρίζουσαν σάυραν καὶ ἐκρύβη κάτωθεν τῶν ὑψηλῶν πετρῶν.

(Ἐπεται τὸ τέλος) KARMEN SYLBA

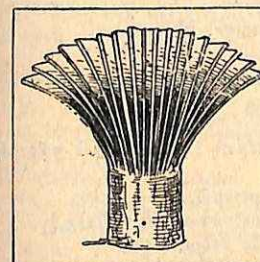
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τεράστιος ὀγκόπαγος

Εἰς τὰς ἀρκτικὰς θαλάσας, οἱ θαλασσοπόροι συναντοῦν συχνότατα πλέονοντας ὀγκόπαγους τόσοι μεγάλους, ὥστε ὑμοιάζουν μὲ βουνάδεις νησίδας. Δημοσιεύομεν ἐδῶ τὴν φωτογραφίαν τοῦ μεγαλητέρου ὀγκόπαγου, τὸν ὁποῖον συνήντησαν ὡς τώρα. Περὶ τοῦ ὀγκοῦ τοῦ εἰμπορεῖτε νὰ σχηματίσετε ἰδέαν, παραβάλλοντες αὐτὸν πρὸς τὸ πλησίον του εὐρισκόμενον πλοῖον.

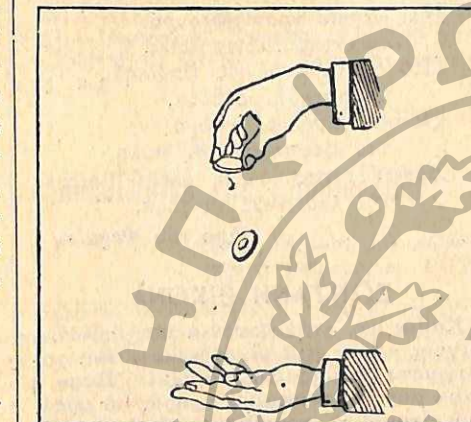
Ἔργον ὑπομονῆς

ὁποῖον ἐπρινόσθη εἰς λεπτοτάτας σανίδας ὑπὸ ἐνὸς Δανου εἰς τὸ Γκιννέκεν. Αἱ σανίδες κρατοῦνται ἀνοικταὶ διὰ μικρῶν σφηνῶν τοποθετημένων εἰς τὴν βάσιν των, μετὰ ἑκάστης σανίδος. Τὸ ριπίδιον αὐτὸ ἔχει ὕψος δύο μέτρων.

Ταχυδακτυλογρικὸν παίγνιον

Λάβετε ἓν εἰκοσάλεπτον νικεῖ, τοποθετήσατέ το μετὰ δύο δεκαρῶν χαλκίνων καὶ κρατήσατέ τα ὅλα διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δακτύλου. ὅπως δείχνει ἡ εἰκὼν. Ἀναγγεῖλατε κατόπιν ὅτι θὰ κάμετε νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ εἰκοσάλεπτον νικεῖ.

κελ. Τοποθετήσατέ τότε τὸ ἄλλο χεῖρ σας ἀπὸ κάτω. Ἀγίστατε τὴν δεξιάν, ἢ ὅποια εὐρίσκειται κάτωθεν καὶ τὸ νικεῖ, θὰ πέσῃ μαζί της, κολλημένη ἐπάνω της. Ἡ δεξιά ὅμως θὰ πέσῃ ἀναποδογυρισμένη εἰς τὰ χεῖρά σας καὶ σκεπάζουσα τὸ εἰκοσάλεπτον νικεῖ, τὸ ὁποῖον ὅλοι θὰ νομίσουν ὅτι ἐξηφανίσθη.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α'.) Τυπογραφικὰ λάθη

Τὸ ὅλον θέμα ἐνεθουσία σὲ τοὺς Ἀθηναῖς ἰοῦσι τινὲς παρὰ τὸ ψῦχος

κανέκλεισαν τὴν ὁδὸν στὰ δύο καὶ τὰς ἄλλας κεντρικὰς ὁδοὺς, ὅθεν θὰ διήρχοντο αἱ ἀποκράτικαι παραβάσεις.

Ἀπὸ δυσανάγνωστον χειρόγραφον, ὁ τυπογράφος ἐστοιχειοθέτησε τὴν ἀνωτέρω φράσιν ἀγνώριστον. Τί νὰ λέγῃ ἀρὰ γε;

β'.) Παίγνιον

Ἑσάλη ὑπὸ τοῦ Λευκοκινύμαντος Αἰγιάλου

ΟΣ	ΤΙ	ΝΟΣ	ΔΙ	ΤΩ
ΓΟΥ	ΤΟΣ	ΔΙ	ΜΙ	ΛΛΣ
ΟΣ	Δ	ΡΩΝ	ΚΛΑΥ	ΚΑ
ΝΕ	ΔΟ	ΑΝ	ΤΙ	ΝΙ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω συλλαβαὶ ὥστε ν' ἀποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα ἑξ Ῥωμαίων αυτοκρατόρων.

Ἀγλῶσις: Κάθε συνδρομητῆς, ἀγοραστῆς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπαρεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, δὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λύτων θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θάποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ 9ου φύλλου

α'). Καρυά, λεύκη, κυπάριστος, ἀμυγδαλὴ, πλάτανος. — β'). Ὁ γεννηθεὶς 29ην Φεβρουαρίου, διότι ἐορτάζει μόνον κατὰ τετραετίαν.

Παρόραμα.—Εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 28 τοῦ 3ου φύλλου καὶ 89 τοῦ 9ου φύλλου Πνευμ. Ἀσκήσεις, ἐξ ἀδελφείας τυπογραφικῆς ἐτυπώθη ὅτι ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς Γλυκειᾶς Ἑλλάδος ἐνθ' ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς Γλυκειᾶς Ἑλπίδος. Ἐπίσης ἡ ὑπ' ἀριθ. 47 Πνευμ. Ἀσκήσις τοῦ 3ου φύλλου ἐσφαλμένως φέρει ὡς ἀποστολέα τὸ Ρουμελιωτάκι ἐνθ' ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ραμπλιωτάκι.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἡ «Ἐγνητεία» τῆς Φυσιολάτρινος.—«Μετὰ τὴν καταγίγδα» τῆς Γλυκειᾶς Ἑλλάδος.—«Ὀνειροπόλησις» τῆς Ἀπελπισμένης Κόρης.—«Ἀποκρητὰ» τῆς Ἐξορίστου Ἀθίδος.—«Πόθοι καὶ ὄνειρα» τοῦ Δωδωναίου.—«Τὸ σύννεφο» τοῦ Ἀθανασίου Διάκου.—Ἀνέκδοτα ἱστορικά καὶ ἄλλα, Παίγνια, Παίδικα Πνεύματα κτλ. διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Προσευχὴ παιδίου» (ἡ στιχομαγία βεδιασμένη, ἀλλὰ καὶ ἡ γλῶσσα ἀνώμαλος).—«Ἡ αὐγὴ» (ἄτεχνοι στίχοι).—«Στὴ θάλασσα» (αὐτὸ ἔχει μερικὸς στίχους λαθασμένους).—«Ἀλὶ Κυριακάκι τῆς Διαπλάσεως» (δὲν ἔχει τὸν τόπον τοῦ εἰς τὴν Σελίδα, μολοντοὶ καλόν.).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Αἶμα τῆς Ἐλευθερίας, κ. (ἂν μ' εὑρετε) Ἀρόμητος Λέων, α. (Σ. Σ.) Σφίγξ, κ. (Ι.Κ.) Ζωή, κ. (Ζ.Π.) Μέγας Κωνσταντῖνος, α. (Κ.Π.) Μικρὸς Φιλομαθής, α. (Τ.Ι.) Αὐγὴ τῶν Ἑλπίδων, κ. (Π.Κ.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Τρελλό-παιδο τῆς Κερκύρας, α. Ξανθὴ Πεταλούδα, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ Μαγαμένο Φοῦλι (0) μὲ Συριανὴν Αὔραν, Ἀνώνυμον Ἑταιρίαν, Συριανὸν Πολεμιστὴν.—ὁ Στεναγμὸς τῆς Δούλης Ἡπειροῦ (0) μὲ Ξανθὴν Πιταλοῦσαν, Δικέφαλον Ἀετὸν.—ἡ Ἀγνοῖσις (0) μὲ Ἑλληνικὸν Αἰδοῦμα, Δάφνην, Μόνωσιν, Κρητικοπούλαν, Τσιγγαρέλαν, Νέλκε, Κασσιανήν, Ὁ Δάλιαν.—ἡ Βιθυνὴ Ἑλληνοπούλα (0) μὲ τὸ Σβυστό μας Κανδήλι, Ἀπληλισμένην Κόρην, Τσιγγαρέλαν.—ὁ Σαντεκλαῖρ, (0) μὲ Ἀγκυραν τῆς Εὐτυχίας, Ἐργονον Αὐτοκράτορος, Ἰδιότροπον Ξανθοῦλαν, Φυσιολάτριδα, Κάμεν, Κερκυραϊκὴν Αὔραν, Τσιγγαρέλαν, Ἐξορίστον Ἀθίδα.—ἡ Ἀπληλισμένη Κόρη, (2) μὲ Ἀγκυραν τῆς Σοτηρίας, Κυκλάμινον τοῦ Ἀγροῦ, Γλυκὸ Χαμόγελο, Ὀνειροπόλον Ψυχὴν, Σελβίαν, Τριανταφυλλάκι, Ματαιωθεῖσαν Ἑλπίδα, Ἰνώ, Βυζαντινὸν Ἀετόν, Συριανὴν Αὔραν, Μιρομιλομάταν Εἰμαρμένην, Μαγεμένο Ἀκρογιάλι.—ἡ Φυσιολάτρις (1) μὲ Κρητικοπούλαν, Καλαμιάν, Μαγεμένο Ἀκρογιάλι.—τὸ Τριανταφυλλάκι (0) μὲ Ἰνώ, Φυσιολάτριδα, Μόνωσιν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀφροδίτῃ τῶν Μεδίκων (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἀρην (ἐλήφθησαν καὶ μὴ ἀνησυχῆς) Παράδεισιον Πτηνὸν (πολὺ, πολὺ εὐχαριστῶ) Ἀναυρον (ἐπίσης) Γλυκὸ Χαμόγελο (τί νὰ κάμουν οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι! μήπως μὲ τὰ κλάμματα θὰ ξαναγίνουν τὰ σπίτια των;) Ἑλληνικὴν Θεότητα (ναί, στείλῃ μου μερικὲς τέτοιες φωτογραφίες) Ἀπόγονον τοῦ Κολοκοτρώνη (χάλυμμα τοῦ 1911 ἔστειλα) Ἀτρόμητον Λέοντα (ἴδε Ὀδηγὸν Συνδρ. Κεφ. Ζ' § 3) Ἀγρὴν τῶν Ἑλπίδων (μὴ ἀνησυχῆς, ἔστειλα ἐν νέου) Χορῆτον Ἠλ. (τὸ γραμματάκι σου μ' εὐχαρίστησε πολὺ· πάρε καὶ ψευδώνυμον νὰ μοῦ γράψῃς τακτικά) Γλυκειᾶν Ἑλλάδα (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Ἀ-

ρυστιδὴν Ε. Καστρ. (καὶ σύ, μικρούλη μου, νὰ πάρῃς ψευδώνυμον καὶ νὰ μοῦ γράψῃς συχνά γιὰ νὰ συνειδήσῃς· χαίρετισμούς στὴ μαμμά σου, τὴν παλλὰ μου φίλη) Βιθυνὴν Ἑλληνοπούλαν (ἔχει καλῶς) Α. Δῶρον (ἐλήφθησαν) Ρόδου Μοσχοβόλημα (τὸ λάθος ἰδικόν σου, διότι ἀπέδωκες τετράδιον μὲ τὸ ἐφετεινὸν ψευδώνυμον, ἐνθ' ἐπρότεινες μὲ τὸ περσυνόν·) Ρωμαίων (ἔστειλα) Μαινόμενον Κῦμα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Σαντεκλέρ (πρέπει νὰ ἐρωτήσῃς τὸν ἴδιον· ἐγὼ ὀφείλω νὰ τηρῶ ἐχεμύθειαν εἰς τὰ ψευδώνυμα) Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου, Κυδωνιάτην, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 8 Φεβρουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμὸς Δύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων.

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22ας Μαρτίου)

99. Δεξιόγραφος

Πρόθεσιν μ' ἑνα θεόν
Καὶ μὲ ἄνθη ἐνόησεις,
Κι' ἑνα εὐρωπαϊκόν
Κράτος φανερώνεις

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βάρκας τοῦ Κανάρη

100. Μεταγραμματισμὸς

Βγάλε Ι καὶ βόλε Δ
Καὶ θὰ ἴδῃς ἑξαφνικά,
Ἀπὸ κράτος τῆς Ἀσίας
Μίαν χώραν τῆς Ρωσσίας

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναυτικὸν τοῦ Ἀβέρωφ

101. Ἀναγραμματισμὸς

Ἐὰν ἀναγραμματίσῃς
Πατριάρχου τὸν υἱόν,
Ἐν' ἀρχαῖον θάπαντήσῃς
Πολεμοχαρὴ θεόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

102. Ρόμβος

Εἰς τοὺς Ρωμαίους ζήτησε
Πρῶτον καὶ τελευταῖον·
Προστατικὴ τὸ δεύτερον,
Τὸ τρίτον· σὺ τοῖς Αἰγαίον.
Τὸ τέταρτόν μου κητικόν
Κοινότατον δηλώνει,
Κι' ὁ Ρόμβος τελειώνει.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀλεξάνδρας Κ. Δανασῆ

103. Κλίμαξ

* * * Νάντικατασταθὸν οἱ ἀστερί-
* * * σκoi διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε
* * * νὰ γανθισκεται: Καθέτως ἀρι-
* * * στερά ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος, δε-
* * * ξιά πόλις τῆς Ἑλλάδος. Ὅρι-
* * * ζοντίω δὲ ἐκ τῶν ἀνω κατὰ σει-
* * * ράν, μουσικὸν ὄργανον, ἡφαίστειον
καὶ ὄρος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀεροναυτοπούλας

104. Ἐπιγραφή

ΟΕΙΝΘ
ΕΣΗΟΟ
ΣΦΣΠΠ
ΛΑΕΕΝ
ΤΗΝΟΑ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναυτικὸν

105—106. Κερκυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα νήσων

1.—Μήτηρ καὶ πατὴρ ἀνατρέφουσι τὰ τέκνα.
2.—Πόσον ἦτο καλὸς ὁ δυστυχὴς Ἀλεξάνδρος!

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ραμπλιωτάκι

107. Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων

Τὰ ἀρχικὰ τῶν ἀντιθέτων τῶν κατωτέρω λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον γινωμικόν:

Τακτικός, καθαρὸς, ἀχρηστός, ἀμελής, ἄφρων, ἰσχυρὸς, ταπεινός, λείος, πραγματικότης, νόσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐτυχοῦς Ψαρά

108. Μικτὸν

δζ - αω - σμ - χν - εει - ὠν

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κυπριόπουλο

109. Γεῖφός

πω Ν πω Ν πω Ν
Ν Ν Ν Ν Ν Ν Ν

Ἐπὲρ πω Ν Ν Ν Ν πω ναι

πω Ν Ν πω Ν
πω Ν πω

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰριδος

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Γεώργιε Χρυσόπαι, εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς εὐχάς.— Ἀρης. (ΙΒ', 41)

Διορθῶν τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀγγελίαν μου λέγω: «Δέχομαι κάρτ-ποστάλ ἀνεὺ ἀνταλλαγῆς ἀπ' εὐθείας κλπ.— Δάφνης Στέφανος.—Ρ. Ρ. Ναύπλιον. (ΙΒ', 42)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 9ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 93.)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἰωάν. Ν. Πλατῆς, Φρ. Ι. Παῖκος, Γ. Ε. Στεπασθανῖος, Νίτσα Γιαννάρος, Γ. Δουροῦτης, Εὐέλπης, Ἑλλήν. Ἐμ. Μέλμτσα, Γ. Ἀρ. Σκληριανῶτης, Χρηστὶνα Κ. Συναεῖου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Φλόρα Α. Μουσταῖτζη, Παν. Ι. Μπαρμπαρέσσος, Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεραίου.

ΕΠΑΡΧΙΟΝ:

ΒΟΛΟΥ: Μενελ. Γ. Ρηματίσης, Δ. Ν. Εὐαγγελόπουλος, Δημ. Κ. Χονδρός, Ἀγαμ. Κ. Κωστόπουλος, Φιλήμων Δ. Χατζηκρίστας, Βασ. Κ. Κωστόπουλος, Ἀρ. Δ. Σακελλαρίου.

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Εὐφραῖα Ταγκοπούλου, Νικ. Γ. Σαπερόπουλος.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ἀναστ. Μαρτῖνος.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Γεωρ. Φωκας, Σπ. Α. Κονταρίνης, Πλ. Β. Μεταξάς.

ΚΥΠΡΙΑΣΙΑΣ: Εὐστ. Σ. Θεοδορακόπουλος.

ΛΑΡΙΣΗΣ: Νατ. Β. Μπεκάκης, Γ. Δημικός.

ΛΕΩΝ. καὶ Τηλ. Δ. Σηλυβριδῆς, Σ. Δ. Καρασσοῦ.

ΛΙΜΝΗΣ: Ἀρης, Ἀντ. Κ. Τσέκος, Ἀναστ.

Ἀν. Σάτρας, Ι. Σ. Χαρίτων, Βασ. Κ. Μπασιδέλης.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Ἰ. Ἰατροῦ.

ΝΕΟΥ ΦΛΗΝΤΟΥ: Κοραλία Καστρίτου.

ΠΑΤΡΩΝ: Κ. Ι. Φαμακίδης, Ἀνεμόνη.

ΠΥΡΓΟΥ: Γεωργία Μ. Τροζοπούλου.

ΣΥΡΟΥ: Παραδείσιον Πτηνόν, Μαργαρίτα

Ἐβροῦ.

ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Ἀλεξάνδρα Α. Καρασσοῦ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀντιγόνη Παρασάκη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδοξος Ἰωλῆς, Μαρία Γ.

Σερμποῦ.

ΚΩΝ.ΠΟΛΕΩΣ: Ἀψε-Σβύς (7-δ), Θαλῆς, Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου.

ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Βασίλισσα τῆς Κύπρου, Ἀναγεννητὴς τοῦ Ἑθνους.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Α. ΚΑΡΑΣΣΟΥ ἐν Τυρνάβῳ καὶ ΠΛΑΤΩΝ Β. ΜΕΤΑΞΑΣ ἐν Κεφαλληνίᾳ (Μεταξάτα) οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΠΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεία Ὀμονοίας

Ὁδὸς Δώρου 8 α

Ἦραι ἐπισκέψεων 10—12 καὶ 3—5